

Nr 222

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till ferieresor för barn.*

Under femte huvudtiteln punkt 19 Ferieresor för barn föreslås, att anslaget för nästa budgetår sänkes med 300 000 kronor eller från 2 400 000 kronor till 2 100 000 kronor. Anslagsminskningen motiveras av föredragande departementschefen med en väntad minskad resefrekvens.

Socialstyrelsen har i skrivelse den 23 augusti 1957 framfört förslag om en ändring av grunderna för rätten till berörda ferieresor. Förslaget går ut på att inkomstgränsen höjes och att nu utgående avgift för ferieresa, som av barn och vårdare helt eller delvis företages med järnväg, avskaffas. För närvarande gäller en inkomstgräns av 5 700 kronor beskattningsbar inkomst. Socialstyrelsen anser, att denna gräns bör höjas till 8 000 kronor.

Ett förverkligande av detta förslag skulle enligt socialstyrelsens beräkningar medföra en icke obetydlig stegring av resefrekvensen. Styrelsen föreslår därför att anslaget uppräknas med 3 000 000 kronor eller från 2 400 000 kronor till 5 400 000 kronor.

Det är uppenbart att frågan om en minskning eller ökning av resefrekvensen är beroende av de villkor som gäller för att komma i åtnjutande av förmånen. Genom den snäva inkomstgräns, som nu är föreskriven, utestänges många barn, som väl vore i behov av sommarvistelse, från rätten till fria resor. En beskattningsbar inkomst av 5 700 kronor, markerar en låg total inkomst för en barnfamilj, vilket jämväl uppmärksammats av familjeberedningen. Även om gränsen, såsom socialstyrelsen föreslår, höjes till 8 000 kronor kan man inte tala om någon hög verklig inkomst. Det är därför uppenbart, att kretsen av förmånsberättigade är för liten och i behov av en utvidgning, om förmånen tillfredsställande skall fylla sitt ändamål. Samtidigt är det givet, att, även om den särskilda avgift som stipulerats inte är så stor, den i åtskilliga fall medverkar till en begränsning av resefrekvensen.

Lika tydligt är, att den nu gällande inkomstgränsen genom penningvärdeför-sämringen och därav följande lönestegringar oavslutligt minskar kretsen av förmånsberättigade. Det antal förmånsberättigade som fanns vid tidpunkten för den nuvarande inkomstgränsens fastställande måste självfallet ha minskat genom att inkomstnivån stigit på grund av lönekomensation för prisstegringarna.

Därest man verkligen vill bevara och utbygga denna värdefulla sociala förmån är det nödvändigt att i första hand tillse, att frekvensen icke minskar, och i andra hand vidtaga åtgärder för att vidga kretsen av förmånsberättigade, så att den efter hand svarar mot behovet. Den föreslagna minskningen av anslaget med 300 000 kronor är ett steg tillbaka och är icke förenligt med god socialpolitik.

Socialstyrelsens förslag borde anses vara ett minimum av vad som bör krävas för att den här behandlade sociala förmånen skall tillkomma alla barn, som är i behov av lämplig sommarvistelse, men där föräldrarna på grund av sina ekonomiska förhållanden har stora svårigheter att tillgodose behovet.

På grund av ovanstående hemställas,

att riksdagen beslutar, att i enlighet med socialstyrelsens ovan refererade förslag höja inkomstgränsen för erhållande av förmånen med fria ferieresor för barn från nuvarande 5 700 kronor beskattningsbar inkomst till 8 000 kronor och att den särskilda avgift, som nu uttages, avskaffas, samt att i anledning därav det under punkt 19 Ferieresor för barn i femte huvudtiteln upptagna anslaget för budgetåret 1958/59 på 2 100 000 kronor uppräknas till 5 400 000 kronor.

Stockholm i januari 1958

Knut Senander

Henning Nilsson

Erik Karlsson
